

Loven samtidig med, at en Mængde Indberetninger og dermed følgende Kontorarbejde kan undgaas. Kontrollkort er i Forvejen indført blandt Transportarbejderne saavel i Frihavnen som i den gamle Hayn og virker dær, saa vidt vides, tilfredsstillende for begge Parter. En anden Ændring til § 23 søger at skærpe Kontrollen paa Landet.

Ændringen til § 18 borttager den Mulighed, der nu er for, at en arbejdsløs i en lang Arbejdsløshedsperiode kan være interesseret i ikke at tage et Arbejde, der kun varer en kortere Tid.

Ændringsforslaget til § 29 fastsætter, at der ikke skal betales Bidrag til Arbejdsløshedsfonden for Funktionærer, for hjemmeværende Børn under 18 Aar, for Tjenestefolk, der er fæstet for mindst et Aar, samt for personligt Tyende, idet de alle paa forskellig Vis er sikret mod Arbejdsløshed.

Ændringsforslaget til § 31 vedrører den fortsatte Hjælp til arbejdsløse, der ydes gennem Hjelpekasserne, og bestemmer, at der ikke kan ydes saadan Hjælp til Personer, der i en Del af Aaret har tjent tilstrækkeligt til at leve af hele Aaret.

Ved denne Bestemmelse hindres den Urimelighed, der hidtil har fundet Sted, at den Mand, der i faa Maaneder har haft samme eller maaske højere Indtægt end den, der hele Aaret har maattet udføre slidsomt Arbejde for at opnaa samme Indtægt, skal have Ret til at faa Understøttelse, hvorimod den sidste selv maa sørge for sig og sine.

Til § 33 er stillet Forslag om en Ændring, der samtidig med at opretholde Forslaget om Kursus for arbejdsløse tilsigter at give disse Frivillighedens Præg, idet man tør forvente, at der ikke vil savnes den fornødne Tilslutning til dem.

Et *Mindretal* (H. P. Hansen [Randers Amt], H. P. Hansen [Sorø Amt], J. P. Nielsen, Stauning og Trier) maa ligesom Arbejdsløshedsnævnets Arbejderrepræsentanter principalt fastholde, at Tiderne ikke er inde

til en Revision af de gældende Love om Arbejdsanvisning og Arbejdsløsheds-kasser. Først under normale Tider vil en frugtbar Drøftelse af disse kunne foretages. Dette var ogsaa forudsat af alle Partiers Repræsentanter ved Revisionsbestemmelsen i Loven af 22. December 1919.

Loven om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse af 22. December 1920 finder dette *Mindretal* ikke tilfredsstillende, men mener ikke, at der paa nærværende Tid er Mulighed for Gennemførelsen af Forandringer i den. Den kan paa en Tid, hvor 60 000 Arbejdere gaar ledige, ikke undværes.

Under Hensyn til ovenstaaende stiller dette *Mindretal* §§ 1 og 2 i sit principale Forslag (Nr. 1).

Ved § 3 i det principale Forslag forlanges der udarbejdet et Forslag om Ordningen vedrørende Nødarbejder paa *Basis af tariffmæssig Betaling* for Arbejdet, ligesom man — ud fra Synspunktet, at det er bedre at hindre end lindre Arbejdsløshed — forlanger Forslag fremsat, der vil erstatte Arbejdsløshedsfondén med en Arbejdsfond, saaledes at der i daarlige Tider vil være Pengemidler til Stede til Iværksættelse af Arbejder, medens Forholdet nu er, at Pengevanskeligheder hindrer saadan Iværksættelse.

For det Tilfælde, at *Mindretallets* principale Forslag skulde blive forkastet, stilles der en Række Ændringsforslag til Regeringsforslaget. De gaar ud paa for det første at bevare Arbejdsløsheds-kassernes Selvstyre ved at lade Kontrollen med de ledige blive hos Kasserne, saaledes at de bærer det fulde Ansvar for den, ikke kan skyde Ansvaret for Mangler ved den over paa Arbejdsgivere, der ikke opfylder deres Anmeldelsesforpligtelser eller deres Pligt til at holde det af Flertallet foreslaaede Kortsystem i Orden, og ikke kan blive paalagt Skylden for de ved disse Mangler opstaaede Fejl og Misbrug (se Ændringsforslag Nr. 17). Det samme Formaal har man søgt opfyldt ved i Stedet for den foreslaaede Administrationssammenslutning ved Ændringsfor-